

Decije Pesme

Desilo Se Kobajagi

U masti se zelje druze
tamo rastu sire, duze.
U masti je sve moguće
zameriti niko neće.

Mastanje cu jedno reci
pricacu Vam o toj sreći,
radosti mi mnogo pruži
jer mastanje tome služi.

U toj prici ja sam vila,
i naravno, imam krila.
Pomoci cu neznom stvoru
nemocnom u plavom moru.

Prica ima svoj pocetak,
desila se bas u petak.
Sreća prava u toj vesti
nije bio trinaesti.

Uz dignutog sidra huk,
isplovio Morski vuk,
s malo ljudi od posade
sto lencare od dosade.

Krenuli su u pohode,
svojoj cudi da ugone
sa bogatstvom da se vrate
i zarade svoje plate.

Na palubi cu se uzvik
primecen je slepi putnik.

Kuvar gori, al od besa
nestade mu parce mesa.

To je mnogo gladna zverka
kada odmah hranu merka.
Slasti njenoj doce kraj
kad ugleda sablje sjaj.

I pod vodjstvom kapetana
potrcali sa svih strana,
spremni da se hrabro bore
bace putnika u more.

Nesrećnik u strahu jurca,
preplasena mala kuca
bese slepi putnik taj
sto mu preti tuzan kraj.

Bezi levo, bezi desno
al na brodu svud je tesno.
Skupi snagu, stisne oci
i pravo u more skoci.

Razjarena masa klice
i s posadom brod odmice
a kucence nezno, milo
na pucini samo bilo.

Izbegao sablje sjaj
no, ipak mu preti kraj.
Doplivala kad je cula
ovu buku bas ajkula.

Tad u pravi stizem cas
da ponudim kuci spas
cudesna sam ipak vila

spasice ga moja krila.

Poletesmo u belinu
pod nebo nas krila vinu
ogreja nas sunca sjaj
a mastanju dodje kraj.